

Klampenborg

Text efter ett visströk från
C. A. Andersson & söner, Malmö 1900.

Melodi efter Gösta Ekblad, Malmö,
inspelad av Reine Steen

Som her - ren up - på mo - det. jag ö - ver - allt var
Men lik - väl hjär - tat fin - gat blev up - på en bal ca
kand Och av - unds - blick så män - gen mig stän - digt bli - vit
gång Da lus - tigt i fran - cai - sen jag gör - de mi - na
sänd. På kvin - nor jag ej tänk - te De smi - da rän - kor
språng Hon he - ter Ka - ro - li - na Som tog mitt hjär - ta
blott Och de - ras on - da upp - sat jag ha - ver nog för -
da Och bort på mor - gon kvis - ten jag sa' till hen - ne
1. stätt sä. Ja. lam - pe - ti. lam - pe - ti. lam - pe - ti. kil - le - kil - le.
2. klam - pe - ti. kil - le - kil - le, Klam - pen - borg Klam - pen - borg Raj, da da
1. 2. daj da da daj, daj, daj, daj, daj, Ja, kom till Klau - pen -
borg, för ty där fin - nes in - gen sorg.
Kom Ka - ro - li - na, kom Ka - ro - li - na, kom. Ja, kom till Klau - pen -
borg, för ty där fin - nes in - gen sorg.

Som herren uppå modet, jag överallt var känd
Och avundsblick så mången, mig ständigt blivit sänd
På kvinnor jag ej tänkte, de smida ränkor blott,
Och deras onda uppsåt jag haver nog förstått

Men likväl hjertat fångat blev uppå en bal en gång
Då lustigt i francaisen jag gjorde mina språng
Hon heter Karolina som tog mitt hjerta då
Och bort på morgonkvisten jag sa' till henne så:

Lampeti, lampeti.....

Tänk lilla Karolina var född i Klampenborg
Med ansiktsdrag så fina, men ack hon bar en sorg
Emedan hennes fader hon endast sett en natt
Och ej en dunkel aning om modern sin hon haft

Att slik familj kan finnas, har man väl aldrig trott
Och därtill kom att äldste bror var nästan idiot,
Men utav skönhet och behag ni vet hon mycket äger
Ni skulle se hur glad hon blir, då hon hör jag säger.

Lampeti, lampeti.....

Med kärlek och med joller jag henne gör så blöt
En kyss jag ofta stjäl från hennes mun så söt
Vi leva som två duvor uti en stilla lund
Och arm i arm vi vandra i mången månskensstund

Men kommer där en fnurra på kärlighetens tråd
Och Karolina faller uti en stilla gråt
Så stöter jag till henne då och säger kan du li,
Att sätta din sopran till denna raska melodi.